

Година шеста.

Мартъ

Книжка 6.

Пролѣтно звънче.

Звънна звънче
Надъ поляни
Безлюди.
Спрѣ се Слънчо
Средъ небето
Въ почуди.

— Кой ли пѣе?
Вредомъ Слънчо
Занича.
— Ха, то било
Ранобудно
Кокиче!

Вѣгъръ вѣе,
Звънче звъни,
Разглася:
— Хей, ставайте!
Пролѣтъ — радость
Привтаса.

Драго.

